

РЕШЕНИЕ

№ 1781

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **107** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична община срещу Решение 1034/18.11.2021г. по НАХД № 12303/2021 г. на СРС, НО, 109 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № СО-33-Л-21-19-039/16.07.2021 г., издадено от кмета на СО, с което на основание чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ, във вр. с т. I, 7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването на РБългария за нарушение на чл.209а, ал. 1 от ЗЗ, на Л. Д. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300лв. В жалбата се поддържа, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено, като бъде потвърдено НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. П., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Л. Д. К. – в съдебно заседание се представлява от адв. А., който оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ц.,

която счита, касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е основателна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 30.03.2021 г., около 13.25 ч., била извършена проверка от служители на Столичен инспекторат в [населено място], район „Л.“, [улица]. В хода на проверката служителите на Столичен инспекторат установили, че лицето Л. Д. К. /служител/, намиращо се в търговски обект – магазин за ядки – закрито обществено място, няма поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, покриваща изцяло носа и устата – от основата на носа до брадичката. Бил съставен АУАН № 21-19-039/30.03.2021 г. за извършено нарушение на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, връчен на Л. К. лично на 30.03.2021 г., в който същата направила възражение, че е прекарала коронавирус тежко през м. декември, поради което все още има затруднено дишане и когато няма клиенти, сваля маската си надолу.

Въз основа на АУАН е издадено и НП № СО–33–Л–21–19-039/16.07.2021 г.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но по същество – неправилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите съдържат всички задължителни реквизити и са издадени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила.

С Решение от 13.03.2020 г. на Народното събрание на Република България е обявено в страната извънредно положение. Съгласно чл. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., Министърът на здравеопазването освен по Закона за здравето може да въвежда и други временни мерки и ограничения, определени в закон. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗЗ, при обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1 Министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област.

Съгласно Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването, са въведени редица противоепидемични мерки в Република България, считано от 01.02.2021 г. до 30.04.2021 г., една от които е под № 1.7 в същата, а именно: „Всички лица, когато се намират в закрити обществени места, в т. ч. транспортни средства за обществен превоз, лечебни и здравни заведения, аптеки, оптики, национални центрове по проблемите на общественото здраве, административни учреждения и други места, в които се обслужват или имат достъп гражданите, железопътни гари и автогари, летища, метростанции, търговски обекти, църкви, манастири, храмове, музеи и др., са длъжни да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, която се използва съгласно препоръките в приложение № 3.“

Санкционната разпоредба на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето предвижда, че който наруши или не изпълни въведени от Министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба

от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение от 1000 до 2000 лв.

Настоящият касационен състав намира за необходимо да отбележи, че чл. 209а ал. 1 от ЗЗ съдържа състав на административно нарушение. Обстоятелството, че административнонаказателната разпоредба препраща към общ административен акт /в случая Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването/ относно въведената и нарушена/неизпълнена противоепидемична мярка, не означава, че с този акт са въведени административни нарушения. Напротив, това е акт, с който са въведени определени задължения за неопределен брой лица – спазването на изброените в тях противоепидемични мерки. Неизпълнението на тези задължения обаче е въведено като административно нарушение в Закона за здравето.

Съгласно чл. 63, ал. 11 от Закона за здравето, Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. Министъра на здравеопазването е общ административен акт, установяващ задължение за гражданите да носят защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата, когато се намират в закрити обществени места.

Безспорно се установи, че на посоченото време и място на закрито обществено място Л. К. не е изпълнила въведената противоепидемична мярка по време на въведената извънредна епидемична обстановка, а именно не е изпълнила задължението да има поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата, с което е извършила посоченото нарушение на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето.

Така определеното административно наказание е в законоустановения минимум, съгласно чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, поради което и същото не може да бъде намалено.

Настоящата касационна инстанция намира, че извършеното нарушение не представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Същото е застрашило здравето на потенциално неограничен кръг лица, поради което следва да се приеме, че обществената опасност в случая се отличава с достатъчен интензитет, за да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

При така установеното, настоящата инстанция намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно и са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора, на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение 1034/18.11.2021 г. по НАХД № 12303/2021 г. на СРС, НО, 109 състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № СО-33-Л-21-19-039/16.07.2021 г., издадено от кмета на СО, с което на основание чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ, във вр. с т. I, 7 то Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването на Република България, на Л. Д. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300

лв.

ОСЪЖДА Л. Д. К., с ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к „Л.“, [жилищен адрес] да заплати на Министерството на здравеопазването сумата от 80/осемдесет/лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.